

XLIII KONGRES
12-15 czerwca 2012
REIMS, Francja

KONGRES 2012

REZOLUCJE

Międzynarodowa Konfederacja Europejskich Plantatorów Buraka Cukrowego (CIBE) reprezentująca 385 000 plantatorów buraka cukrowego z 18 krajów Europy zachodniej i środkowej i skupiająca 55% światowej produkcji buraków cukrowych zorganizowała 43 Kongres w Reims (Francja) w dniach 12 – 15 czerwca 2012. Została przeanalizowana sytuacja światowej gospodarki cukrowej oraz główne ekonomiczne i polityczne problemy jakie aktualnie stoją przed uprawą buraków w Europie ze szczególnym uwzględnieniem toczącej się dyskusji w sprawie WOR w sektorze cukru po 2015 roku. CIBE prezentuje niniejszą rezolucję zatwierdzoną przez Zarząd.

WOR W SEKTORZE CUKRU POWINNA ZOSTAĆ PRZEDŁUŻONA DO 2020 ROKU

1. Europejscy plantatorzy buraków cukrowych podkreślają, że reforma z 2006 miała drastyczny wpływ na unijny **sektor buraka cukrowego, który gwałtownie został zrestrukturyzowany i skonsolidowany**. Rezygnacja z 5,8 mln ton kwoty cukru i izoglukozy doprowadziła do zamknięcia 83 fabryk, utraty 25 000 bezpośrednich miejsc pracy na obszarach wiejskich, rezygnacji z uprawy buraków cukrowych przez około 138 000 rolników we wszystkich europejskich krajach produkujących, oraz spadek powierzchni upraw buraków cukrowych o ok. 700 000 ha.
2. Plantatorzy buraków cukrowych w UE odnotowali, że poprzez te zmiany europejski przemysł cukrowy spełnił główny cel WOR odnośnie **bezpieczeństwa dostaw cukru po rozsądnych cenach dla konsumentów europejskich**, podczas gdy import okazał się być znacznie mniej stabilny.
3. Plantatorzy buraka z aprobatą przyjęli fakt, że większy nacisk kładzie się na **bezpieczeństwo żywnościowe i zapobieganie zmienności** na rynku UE. Jednakże, spójna polityka jest niezbędna, aby zniwelować wpływ ostatniej reformy, przemysł potrzebuje obecnie stabilizacji i czasu, by dostosować się do nieoczekiwanych zmian na rynku globalnym.
4. Europejscy plantatorzy są **zdecydowanie przeciwni propozycji legislacyjnej Komisji przedstawionej 12 października 2011 roku (COM(2011)626 wersja końcowa)**, pozbywającej się wszystkich przepisów w

sektorze cukru od 2015 r., tj. zniesienie systemu kwot cukrowych, zniesienie minimalnej ceny za buraki oraz zniesienie wszystkich instrumentów rynkowych uwzględnionych w obecnej WOR w sektorze cukru (definicja produkcji pozakwotowej, przeniesienie, wycofanie, uwalnianie cukru pozakwotowego).

5. Plantatorzy buraków cukrowych w UE **nie odnotowali ani ekonomicznych, ani technicznych argumentów uzasadniających propozycję Komisji.** CIBE żałuje, że powody propozycji Komisji są przede wszystkim ideologiczne.

6. Plantatorzy zwracają uwagę, że propozycja Komisji, będzie osłabiać zarządzanie rynkiem cukru oraz kontrolę podaży, które zapewniają stabilność oraz gwarantują dostawy, oraz które wykazywały swoją skuteczność przez wiele lat, nawet w ekstremalnych sytuacjach takich jak nadwyżka lub niedobór i to przy **zerowym koszcie dla budżetu UE.**

7. Europejscy plantatorzy buraka cukrowego uważają, że narzędzia rynkowe zapewniają bezpieczeństwo dostaw oraz stabilność rynku oraz stanowią bufor wobec zmienności dostaw oraz światowego rynku cukru. CIBE podkreśla, że **likwidacja środków zarządzania dostawami spowoduje wzrost zmienności na rynku UE.**

8. Propozycje plantatorów buraków cukrowych dla utrzymania stabilności sektora buraków cukrowych po 2015 roku są następujące:

- **Przedłużenie obowiązywania przepisów w sektorze cukru co najmniej do roku 2020, w tym kwot cukru oraz ceny minimalnej buraków.**
- zachowanie i **wzmocnienie ram kontraktacji buraka cukrowego, w tym porozumień branżowych.**
- zachowanie bieżących instrumentów zarządzania rynkiem (produkcji

CIBE opowiada się za przedłużeniem WOR w sektorze cukru do 2020 roku oraz za wzmocnieniem porozumień branżowych

pozakwotowej, przeniesienia, wycofania) oraz wzmocnienie ich w taki sposób, aby **zapewnić stabilność na unijnym rynku (uwolnienie cukru pozakwotowego).**

- poprawienie koordynacji czasowej i wdrażania środków rynkowych, w celu **szybszej reakcji** na zmiany na rynku.

- **zniesienie opłaty produkcyjnej cukru od 2015/2016.**

- **przyjęcie polityki handlowej UE spójnej i zgodnej z unijną polityką cukrową.**

- **Przygotowanie raportu w 2018 roku** w celu

przeanalizowania rynku unijnego i globalnego oraz przedyskutowania

przyszłości WOR w sektorze cukru po roku 2020, w szczególności w kwestii

przygotowania propozycji **dotyczącej stosunków handlowych**

zapewniających odpowiednią równowagę

praw i obowiązków pomiędzy plantatorami i przetwórcami oraz umożliwiającą sprawiedliwy podział wartości dodanej.

9. Plantatorzy buraka UE uważają, że **utrzymanie przywilejów dla rafinerii cukru trzcinowego po roku 2015 byłoby niezgodne z zasadami reformy z 2006**, jak również z preferencyjnymi i nowo uzgodnionymi porozumieniami handlowymi oraz jest nie do przyjęcia, ponieważ oznacza to dalsze zamykanie cukrowni i utratę miejsc pracy na obszarach wiejskich.

10. Plantatorzy buraka akceptują **Rezolucję 2011/2051 (INI), przyjętą przez Parlament Europejski w czerwcu 2011 roku**, która **opowiada się za przedłużeniem reformy rynku cukru z 2006 r. w jej obecnej formie co najmniej do 2020 r. oraz wzywa do wdrożenia odpowiednich środków mających na celu zabezpieczenie produkcji cukru w Europie oraz umożliwienie unijnemu sektorowi cukru zwiększenie swojej**

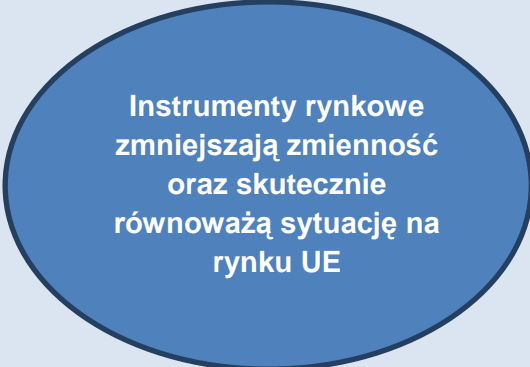
konkurencyjności w oparciu o stabilne ramy. Plantatorzy buraka cukrowego zwracają się do instytucji europejskich, Parlamentu oraz Rady Europejskiej, aby wzięli pod rozwagę propozycję CIBE.

11. W tym względzie europejscy plantatorzy buraków z aprobatą przyjmują projekt sprawozdania PE (2011/0281(COD)) w

sprawie propozycji dotyczącej jednolitej WOR, przedstawiony w połowie czerwca 2012, w którym proponuje się przedłużenie przepisów cukrowych i wzmocnienie ram kontraktacji do 2020 roku. CIBE zaznacza również, że jedynie 6 państw członkowskich wspiera propozycję Komisji mówiącą o zakończeniu obowiązywania przepisów dotyczących cukru od 2015 r.

■ SYTUACJA RYNKOWA ORAZ CENY

12. CIBE zanotowało, że w następstwie reformy z 2006 r., UE od roku 2007 jest jednym z największych importerów netto cukru. W związku z tym dostępność cukru na czas oraz w wystarczającej ilości w UE (zarówno w przypadku globalnej nadwyżki jak i niedoboru) jest sprawą kluczową. Jednakże nowa dynamika na rynku światowym spowodowana światowym kryzysem ekonomicznym i finansowym doprowadziła do dużej zmienności cen na rynkach światowych. Zmienność staje się jeszcze większa, kiedy główne regiony uprawy trzciny cukrowej napotykać złe warunki pogodowe.

Instrumenty rynkowe zmniejszają zmienność oraz skutecznie równoważą sytuację na rynku UE

13. CIBE podkreśla, że w tym bardzo zmiennym środowisku europejski sektor buraka cukrowego zapewnia niezawodne, regularne dostawy surowca w Europie z dwóch powodów. Po pierwsze jest zlokalizowany w regionach o bardziej stabilnym klimacie – w przeciwieństwie do trzciny cukrowej. Po drugie obecny system ma stabilizujący efekt w szczególności w zakresie zarządzania podażą w ramach kwot cukru oraz ze względu na możliwość wycofania cukru kwotowego w przypadku nadwyżek lub uwolnienia cukru pozakwotowego na rynek UE w przypadku niedoboru.

14. CIBE akcentuje zdolność europejskiego sektora buraków cukrowych do szybkiego odpowiadania na zmiany popytu na rynku co było widoczne w roku gospodarczym 2010/11 i 2011/12.

15. Europejscy plantatorzy buraków cukrowych podkreślają, że zarządzanie rynkiem cukru w UE jest niezbędne oraz, że elastyczne środki zarządzania są skutecznymi narzędziami, by zapewnić stabilność rynku unijnego, co pokazuje raport Agrosynergie „Evaluation of Common Agricultural Policy measures applied to the sugar sector” z grudnia 2011.

16. Europejscy plantatorzy buraków akceptują możliwość wprowadzenia cukru pozakwotowego na rynek europejski, aby zapewnić wystarczające dostawy cukru w przypadkach jego niedoborów. Te elastyczne narzędzie WOR w sektorze cukru pełni rolę skutecznego i ważnego buforu. Musi zostać wzmocnione w przyszłości, aby mogło być używane bardziej aktywnie.

17. Unijni plantatorzy buraków cukrowych wskazują, że dla europejskiego sektora buraczanego zamiast importu priorytetem powinno być zaopatrywanie własnego rynku krajowego i że celem nowej WPR

po 2013 roku jest zabezpieczenie europejskiego rynku cukru dzięki krajowej produkcji buraka cukrowego zaspokajającego 85% europejskiego zapotrzebowania.

18. CIBE uważa, że możliwość eksportu przy jednoczesnym respektowaniu zobowiązań w ramach WTO daje plantatorom i przetwórcom warunki do reagowania na sytuację na rynku światowym. Ta ścieżka eksportowa jest niezbędna do równoważenia importu. Istotne jest, aby pewna elastyczność dotycząca eksportu została utrzymana w przyszłości.

19. CIBE zauważa, że w tym zakresie państwa będące głównymi światowymi producentami cukru buraczanego i trzcinowego wprowadzają silne polityki oraz narzędzia regulujące rynek.

20. CIBE odnotowuje, że silny spadek cen cukru w UE latach 2006 - 2010 oraz otwarcie rynku europejskiego nie przełożyły się na konsumenta końcowego, co widać w ostatnich

zmianach cen konsumenckich i cen sprzedaży produktów przetworzonych w UE. Wbrew temu, co przewidywała Komisja Europejska, na spadku tym głównie skorzystał przemysł spożywczy i napojów oraz sektor detaliczny, w wysokości około 4 miliardów euro w ciągu czterech lat.

21. CIBE odnotowuje zbieżność pomiędzy światowymi cenami rynkowymi cukru i europejskimi cenami rynkowymi cukru w latach 2009 - 2011. Ponadto CIBE przyznaje, że europejskie ceny rynkowe nie mogą być w pełni oddzielone od zmian cen na rynku światowym. CIBE odnotowało wzrost cen cukru białego w UE w 2011/12. Jednakże CIBE zaznacza, że ceny na rynku UE są niższe niż ceny cukru w wielu innych państwach, będących głównymi producentami cukru.

■ TRWAŁY ROZWÓJ

22. CIBE zwraca uwagę, że poprawa konkurencyjności sektora buraków cukrowych jest wspólnym celem plantatorów, ich spółdzielni oraz przetwórców cukru. Sektor buraka cukrowego jest zaangażowany w poprawę swojej konkurencyjności i efektywności.

23. CIBE podkreśla, że w wielu regionach uprawa buraków cukrowych oraz przemysł cukrowniczy są kluczowymi czynnikami dla rozwoju obszarów wiejskich, zapewniającymi wiele bezpośrednich i pośrednich miejsc pracy (150 000 miejsc pracy w UE, 106

fabryk w 18 państwach członkowskich, 170 000 plantatorów), stymulującymi postęp techniczny na poziomie rolnictwa i obszarów wiejskich, poprawiającymi infrastrukturę przemysłową i usługi.

Uprawa buraków jest zgodna z zasadami zrównoważonego rozwoju na poziomie ekonomicznym, społecznym i środowiskowym

24. Burak cukrowy jest obecnie uprawiany w 18 krajach UE, w Szwajcarii i Turcji. Jako element zmianowania, burak cukrowy ułatwia utrzymanie bioróżnorodności, przyczynia się do zwiększania różnorodności krajobrazu i poprawia żyzność gleby. Dzięki stałej poprawie praktyk rolniczych, technik ochrony gleby i odpowiedniemu zarządzaniu, uprawy buraków cukrowych są modelowymi

- roślinami uprawnymi w zakresie ochrony środowiska, co zawarte zostało w broszurze CIBE-CEFS, zaprezentowanej w 2010, dotyczącej ochrony środowiska naturalnego oraz w czasie Europejskiego Zielonego Tygodnia 2011 i 2012.
25. CIBE zwraca uwagę, na stały wzrost wysokości plonów cukru: od 2000 średnio w UE, plon cukru z hektara wzrasta 2-4% rocznie. Ta **stała poprawa efektywności uprawy buraka cukrowego w ciągu ostatnich dziesięciu lat** (wzrost wydajności połączony ze spadkiem nakładów) oraz poprawa produktywności przemysłu zapewniają regularne dostawy wysokiej jakości produktu oraz stabilność dla europejskich konsumentów.
26. Jednakże, plantatorzy buraka cukrowego w UE odnotowują, że **koszty produkcji** w najbardziej konkurencyjnych krajach UE produkujących cukier są o około 30% wyższe niż koszty produkcji w najbardziej konkurencyjnych krajach wytwarzających cukier trzcinowy.
27. CIBE podkreśla nowy kierunek ku bardziej ekonomicznym technikom uprawy buraków cukrowych i kontroli nakładów. Dzięki temu postępowi, ilość nawozów i środków ochrony roślin zostały znacznie ograniczone, **stosowane techniki stały się bardziej przyjazne środowisku**, a używane środki ochrony roślin bezpieczniejsze.
28. CIBE podkreśla **szczególny status produkcji pozakwotowej, który utrzymał i zwiększył wykorzystanie buraków cukrowych jako surowca dla nieżywnościowych rynków zbytu w UE** (ponad 10% buraków aktualnie przetwarzane jest w UE na te cele). Burak ma coraz większe znaczenie w rozwoju europejskiej bio-gospodarki, co z kolei odgrywa ważną rolę w zmniejszaniu zależności energetycznej od ropy naftowej, zmniejszaniu emisji gazów cieplarnianych (GHG) i realizacji celów dyrektywy UE w sprawie odnawialnych źródeł energii przyjętej w 2009 r., a także w osiąganiu celów strategii Europa 2020, która została stworzona, aby uczynić Europę mądrą, zrównoważoną i społeczną gospodarką rynkową.
29. CIBE podziela pogląd, że bio-gospodarka prezentuje nowe możliwości dla innowacji społecznych i poprawy warunków życia, na przykład poprzez oferowanie społecznościom wiejskim możliwości dywersyfikacji swoich działań. Oferuje **bioenergię (bioetanol i biogaz)** oraz produkty - biochemikalia i bioplastiki lub ekologiczne produkty utrzymywania czystości w gospodarstwie domowym - które są biodegradowalne (można je kompostować) oraz sprawiają, że nasze życie jest zdrowsze, bezpieczniejsze i łatwiejsze.
30. Europejscy plantatorzy buraka cukrowego zwracają się do państw członkowskich o **skuteczne wdrożenie unijnego Pakietu Klimatyczno – Energetycznego**, w szczególności Dyrektyw w sprawie Energii Odnawialnej oraz Jakości Paliw, mające na celu wspieranie rozwoju biopaliw i biogazu, w tym bioetanolu z buraków.
31. Bioetanol z buraków oraz biogaz dają społeczeństwu wiele korzyści: **łagodzenie skutków zmian klimatycznych, bezpieczeństwo energetyczne i dywersyfikację, rozwój obszarów wiejskich, zrównoważoną produkcję** (w tym 60% redukcja emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi).
32. Europejscy plantatorzy buraków cukrowych uważają, że z rozwoju wykorzystania bioetanolu przede wszystkim muszą korzystać producenci europejscy, oraz, że **niezbędne jest, aby ograniczyć i kontrolować import etanolu (poprzez taryfy celne, odpowiednie umowy handlowe i instrumenty antydumpingowe)** na rynek unijny, w celu zaspokojenia produkcji i wymogów zrównoważonego rozwoju.
33. CIBE zwraca się do **instytutów badawczych** i odpowiednich organów o dalsze **wspieranie innowacji i postępu technicznego**, które zmniejszają wpływ uprawy buraków cukrowych na środowisko, poprawiają ich już i tak znaczny pozytywny bilans energetyczny oraz konkurencyjność

ekonomiczną na rzecz konsumenta i społeczeństwa.

34. CIBE wyraża zadowolenie z ostatnich znaczących **inwestycji w trwających projektach badawczych**, których pełne korzyści oczekiwane są około 2020 roku.

■ **RELACJE MIĘDZYBRANŻOWE**

35. Właściwie funkcjonujący łańcuch dostaw jest niezbędny dla plantatorów buraków cukrowych z tego względu **model kontraktacji w sektorze buraka ma kluczowe znaczenie**. Po pierwsze, ustalenie minimalnej ceny buraków jako ceny najniższej zmniejsza nieregularność i rozdrobnienie dostaw buraka. Po drugie, obowiązkowe porozumienia branżowe regularnie negocjowane pomiędzy plantatorami i producentami cukru przywracają równowagę sił w negocjacjach w celu umożliwienia skutecznego funkcjonowania łańcucha dostaw buraków i cukru.

36. W związku z tym CIBE zaniepokojone jest **brakiem równowagi sił w łańcuchu dostaw** oraz naciskami wywieranymi przez międzynarodowe koncerny spożywcze chcące coraz niższych cen towarów na rynkach rolnych.

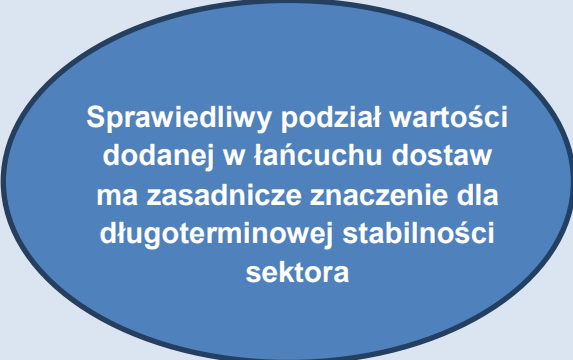
37. W kontekście dalszej koncentracji europejskiego przemysłu cukrowniczego i dostosowywania porozumień branżowych, europejscy plantatorzy buraków podkreślają **konieczność ścisłego przestrzegania ramowych warunków** przewidzianych w Załączniku II rozporządzenia dotyczącego cukru (Rozporządzenie Komisji (WE) nr 952 / 2006) w szczególności w odniesieniu do podziału wartości dodanej oraz zagwarantowania plantatorom ceny minimalnej dla wszystkich buraków kwotowych we wszystkich okolicznościach.

38. Plantatorzy buraków cukrowych zgodnie z Załącznikiem II do rozporządzenia dotyczącego cukru, wskazują potrzebę **wprowadzenia zrównoważonych przepisów** w jaki sposób różnica pomiędzy ceną referencyjną a aktualną ceną sprzedaży cukru ma być rozdzielona między producentów i plantatorów.

39. Plantatorzy zwracają się do Komisji Europejskiej o **zapewnienie związkom plantatorów możliwości wzmocnienia i negocjowania wszystkich warunków porozumień branżowych w szczególności warunków cenowych**.

40. Plantatorzy z aprobatą przyjmują **Rezolucję 2009/2237 (INI), przyjętą przez Parlament Europejski we wrześniu 2010 roku**, która zwraca uwagę na główne zagadnienia takie jak, zapewnienie lepszego funkcjonowania łańcucha dostaw w Europie, w tym transparentności cen (narzędzie monitorowania cen), relacji między WPR i zasadami konkurencji, równowagi sił negocjacyjnych i sprawiedliwego schematu kontraktowania.

41. Europejscy plantatorzy buraków cukrowych podkreślają **konieczność poprawienia zasad odbioru buraków, potrzebę zdefiniowania pojęcia główki buraka oraz zapłatę odpowiadającą jej wartości**.

Sprawiedliwy podział wartości dodanej w łańcuchu dostaw ma zasadnicze znaczenie dla długoterminowej stabilności sektora

■ RELACJE HANDLOWE Z KRAJAMI TRZECIMI

42. Aby zapewnić żywotność upraw buraka cukrowego i europejskiego przemysłu cukrowniczego, plantatorzy buraków uważają za niezbędne, aby Komisja respektowała gospodarcze i finansowe zobowiązania oraz europejską reformę. Nasze obawy na ten temat są uzasadnione; **powtórne otwieranie bezcłowego i bezkwotowego importu cukru przemysłowego, przyznanie dodatkowych ilości przywozu po obniżonej stawce celnej, intensywne negocjacje porozumień bilateralnych (np. z Mercosur), Runda Doha są realnym i niedopuszczalnym zagrożeniem dla naszego sektora.**

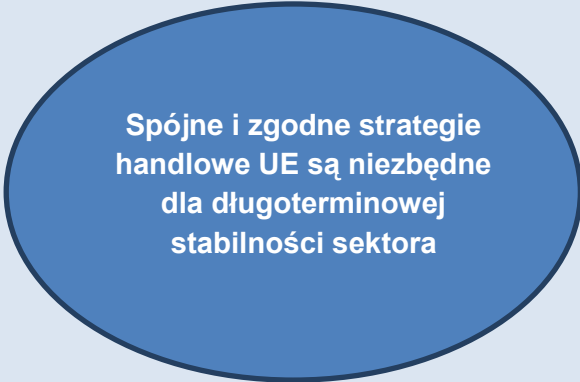
43. CIBE zwraca uwagę na **ryzyko w zakresie bezpieczeństwa dostaw przy zwiększającej się podatności na zagrożenia oraz zależności unijnego rynku cukru poprzez rozszerzenie dostępu do rynku unijnego dla krajów trzecich.** Bilateralne porozumienia o wolnym handlu (FTA), których celem jest udzielenie dalszego dostępu do rynku cukru w UE po zerowej stawce celnej dla krajów trzecich nie są zgodne z reformą rynku cukru z 2006 r., która przyznała preferencje dla krajów AKP i LDC. Takie porozumienia o wolnym handlu (FTA) stale osłabiają restrukturyzację sektora cukru w UE w kierunku poprawy jego konkurencyjności. **UE nie powinna być jedyną częścią świata stale zmniejszającą obszar upraw i zamakającą fabryki.**

44. Preferencje przyznane partnerom tradycyjnym, krajom AKP i LDC, które musiały dostosować się do nowych europejskich uwarunkowań, mają znaczenie tylko przy stabilnym i opłacalnym europejskim rynku cukru. Aby wypełnić inwestycje długoterminowych programów rozwoju krajów rozwijających się, **UE musi**

przestrzegać umów preferencyjnych zawartych z krajami AKP i LDC.

45. CIBE podkreśla, że nieograniczony dostęp do unijnego rynku cukru dla krajów LDC i AKP został wprowadzony w 2009 roku jako część porozumień EBA i EPA, w celu **promowania wymiany handlowej i poprawy standardów życia w krajach najbiedniejszych i najbardziej narażonych.**

46. Plantatorzy buraków cukrowych w UE z aprobatą przyjmują **Rezolucję Parlamentu Europejskiego 2010/2110 (INI) przegłosowaną w marcu 2011 roku**, w którym zwraca się do Komisji o *przestrzeganie zobowiązań podjętych na rzecz europejskiego sektora cukru oraz o zaprzestanie systematycznego przyznawania koncesji na cukier w ramach dwustronnych i wielostronnych negocjacji handlowych; zauważa w tym kontekście inicjatywy podejmowane przez sektor cukru, który stał się bardziej konkurencyjny przy jednoczesnej poprawie zrównoważonego podejścia do rozwoju środowiska, wnosząc wkład w agendę rozwoju UE poprzez przyznanie preferencji krajom AKP i krajom najstabilniej rozwiniętym.*

Spójne i zgodne strategie handlowe UE są niezbędne dla długoterminowej stabilności sektora

47. Europejscy plantatorzy buraków cukrowych opowiadają się za tym, aby **cukier, izoglukoza i produkty słodzone zostały wyłączone z umów o wolnym handlu** negocjowanych z różnymi grupami krajów, ponieważ wielkość importu cukru objęta pozwoleniem taryfowym przyznawanym dla krajów AKP, LDC i Bałkanów oraz w związku z rozszerzeniem z UE, jak również w związku z ostatnio zawartymi bilateralnymi umowami o wolnym handlu, już znacznie zmniejszyły perspektywy produkcji buraków cukrowych oraz cukru w Europie.

■ ROZSZERZENIE UNII EUROPEJSKIEJ

48. CIBE odnotowuje proces **rozszerzenia UE obejmujący Chorwację**.

49. CIBE odnotowuje kontynuację procesu rozszerzenia UE o **kraje kandydujące** (Turcja, Macedonia, Serbia, Czarnogóra,

Islandia), jak również toczące się dyskusje z potencjalnymi krajami kandydującymi (Albania, Bośnia i Hercegowina oraz Kosowo pod rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244).